

skal vi ikke forhandle med de andre. Det skal vi selv drøfte indbyrdes.

Og jo længere regeringen venter, jo mere mytemageri vil vi høre fra Enhedslisten og SF, der vil finde alle mulige tegn på, at regeringen fifler, hvad man en gang imellem også selv kan få en mistanke om. Må vi få ren besked! Mener regeringen, at vi skal med i disse ting? Ja eller nej? Så kan vi starte en ordentlig hjemlig debat om Danmarks plads i Europa.

(Kort bemærkning).

Ole Stavvad (S):

Jeg synes, der er noget, der tyder på, at hr. Uffe Ellemann-Jensen aldrig har overvundet, at befolkningen ikke ville sige ja til den Maastricht-Aftale, som han forhandlede på plads på Danmarks vegne. Hr. Uffe Ellemann-Jensen så næsten ud, som han gjorde den aften, afstemningsresultatet blev offentliggjort i fjernsynet, da han talte her for et øjeblik siden.

Det, der fik mig til at bede om ordet, var egentlig noget andet, nemlig at hr. Uffe Ellemann-Jensen kritiserede finansministeren og Finansministeriet for at lave beregninger på Venstres oplæg. Det synes jeg er for groft, hr. Uffe Ellemann-Jensen.

Jeg mener endda, hr. Uffe Ellemann-Jensen er medlem af Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg. Der er i Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg af Folketingets medlemmer stillet en række helt konkrete spørgsmål. Finansministeren har som den omhyggelige, ansvarlige minister, finansministeren er, selvfølgelig også ved hjælp af det embedsapparat, finansministeren har til sin rådighed, svaret på de spørgsmål, som er stillet af Folketinget.

Jeg konstaterer, at ej heller dette er blevet noteret af hr. Uffe Ellemann-Jensen. Der er så mange andre ting, der optager dagen og vejen, og derfor må vi selvfølgelig lade det være undskyldt, selv om han selv sidder som medlem af det pågældende udvalg.

Jeg synes, det er for ringe af hr. Uffe Ellemann-Jensen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Uffe Ellemann-Jensen har ikke forhandlet det såkaldte nationale kompromis. Jeg tror ikke, hr. Uffe Ellemann-Jensen har været i en situation, hvor nogle partier efter nej'et den 2. juni skulle prøve at give konkrete svar på, hvad der skulle ske med Danmark i forhold til Europa. Det kan være, det er det, der nager.

Jeg har ikke tænkt mig, hr. Uffe Ellemann-Jensen, i dag at lade mig manipulere ind i en situation, hvor jeg skulle lade mig presse til på det danske folks eller den danske regerings vegne at sige ja eller nej til hypotetiske situationer, jeg ikke kender.

Jeg ved nøjagtig, hvad der er blevet brugt af energi, og hvilken skepsis der er i befolkningen i forhold til det store 2. juni-projekt, hr. Uffe Ellemann-Jensen. Efter de mange, mange forhandlinger, de mange døgn forhandlinger, som vi var nogle stykker, der deltog i, for at sikre, at dette land, Danmark, fik en afklaret fremtid i Den Europæiske Union efter den 2. juni, er jeg fuldstændig klar over én grundlæggende ting: Man kan ikke true den danske befolkning – og man kan slet ikke gøre det, når det gælder det europæiske spørgsmål.

Man kan derimod gøre noget helt, helt andet, hr. Uffe Ellemann-Jensen. Man kan sørge for at holde sig til sagen på denne regeringskonference og sikre Danmarks interesser med hensyn til beskæftigelse, miljø, udvidelse og åbenhed. Og når regeringskonferencen er slut, ved vi, hvad det er, der tegner sig, f.eks. for kriminalitetsbekæmpelsen. Jeg er fortsat af den opfattelse, at sådan noget som europæisk kriminalitetsbekæmpelse kan vi udmærket godt varetage på en god og effektiv måde i det, der hedder det mellemstatslige samarbejde.

Må jeg ikke lige minde om – bare i en lille bitte parentes – at det jo ikke er mange dage siden, vi i Gotland i Sverige med tæt kontakt mellem elleve Østersølande, dvs. Rusland, Polen, Tyskland, de tre baltiske lande og de nordiske lande, diskuterede bekæmpelse af kriminalitet, effektivisering af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. Det er mellemstatsligt, og jeg er sikker på, der kan gøres fremskridt, og der bliver gjort fremskridt.

Når det gælder det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde: Hvad ligner det at stille sig op her og bede den danske regeringschef give et svar på en konstellation, som ingen seriøs politiker på nuværende tidspunkt kan redegøre for hvad konklusionen bliver på? Det ville ikke være ansvarligt og slet ikke ansvarligt i et Ting, hvis politiske partier har bekendt sig meget klart til den ene eller til den anden af de to grundholdninger.

Og for det tredje: Når det gælder Den Økonomiske og Monetære Union, ville det være dybt uansvarligt, om jeg skulle give et svar på det spørgsmål, der her stilles. Vi har endnu ikke set